

Nr 14.

Av herr **Svensson, Isak**, om anslag till lindring av fraktkostnader vid transport å järnväg av kalk för jordbrukets behov.

Enär något anslag till lindring av fraktkostnaderna för jordbrukskalk icke heller i år upptagits i statsverkspropositionen, måste jag, i anseende till anslaget stora betydelse, även i år framkomma med anhållan om ett anslag för berörda ändamål.

Lantbruksstyrelsen har i skrivelse den 29 augusti 1922 ansett, att, särskilt med hänsyn till förhållandena i Norrland anslag bör utgå till ifrågasvarande ändamål samt beräknat beloppet till 1,200,000 kronor eller dubbla beloppet av vad som anvisats för första halvåret 1923. Järnvägsstyrelsen, som även avgivit infordrat yttrande, har ansett sig icke böra göra någon erinran mot detta. Departementschefen har emellertid ställt sig avvisande, i huvudsak på grund av det statsfinansiella läget. Jag tror emellertid icke, att en indragning av anslaget ens tillfälligtvis skulle medföra någon minskning av statskassans utgifter. Indrages anslaget till lindring av fraktkostnaderna, komma jordbrukarna icke att köpa kalk, vilket måste medföra, att driften på kalkbruken, som redan nu är inskränkt, kommer ännu mer att inskränkas. Många människor bliva då arbetslösa, och arbetslöshetsunderstödet måste ytterligare ökas, kanske med samma belopp, som förut inbesparats. Någon besparing blir alltså anslaget indragande ej.

Kalkens betydelse för jordbruket är så väl känd, att något vidare ordande därom ej behöves. Jag vill dock särskilt framhålla, att jordbruket bör erhålla detta anslag, enär produktionen eljest kommer att väsentligen minskas och levnadskostnaderna därför stiga. En indragning av anslaget måste jag därför fortfarande anse medföra nationalekonomisk förlust.

Det är naturligtvis synnerligen svårt, att under nuvarande försämrade statsfinansiella läge anskaffa medel till alla begärda anslag. Jag håller dock bestämt före, att detta anslag är behövt och till fördel för landet och jag vill vädja till dem, som komma att besluta i frågan, att behjärta detta. Säkert finns något annat anslag, som icke är av samma nödvändiga natur utan där indragning i stället kan göras.

Med åberopande av att båda de myndigheter, som yttrat sig i frågan, tillstyrkt anslaget, får jag hemställa,

att riksdagen må till lindring av fraktkostnaderna vid transport å järnväg av kalk för jordbrukets behov för budgetåret 1923—24 anvisa ett förslagsanslag av 900,000 kronor.

Stockholm den 17 januari 1923.

Isak Svensson.